

## 053506NT

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului a inregistrat sub nr.8226/25.08.2006 contestatia formulata cu adresa nr.9465/23.08.2006 de **SOCIETATEA X**.

Contestatia a fost formulata impotriva **Deciziilor nr. 378 – 1, 64, 73, 84, 94, 104, 113, 131, 140, 149, 160, 170, 180, 190, 230, 236, 243, 248 si 255 din data de 27.07.2006 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale**, emise de Biroul administrare contribuabili mari din cadrul D.G.F.P. Neamț, prin care au fost calculate **majorari de intarziere in suma totala de 55.298 lei aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinute de la angajati**.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 175 alin.(1) si (2), art. 177 alin. (1) si art.179 alin.(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului este competenta sa solutioneze contestatia formulata de **SOCIETATEA X** din Roman, jud. .

**I. Petenta contesta Deciziile nr. nr. 378 – 1, 64, 73, 84, 94, 104, 113, 131, 140, 149, 160, 170, 180, 190, 230, 236, 243, 248 si 255 din data de 27.07.2006, comunicate în data de 28.07.2006, prin care au fost calculate, pentru perioada 01.01.2006 – 30.06.2006, majorari de de intarziere in suma totala de 55.298 lei aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.**

Contestatarul solicita anulara deciziilor mentionate anterior, considerand stabilirea obligatiilor fiscale accesorii ca fiind nelegală, din urmatoarele considerente:

Societatea se află în procedura reorganizării judiciare prevăzută de Legea nr. 64/1995, procedură deschisă prin Sentința nr. 197/F/07.04.1997 pronunțată de Tribunal în dosarul nr. 426/F/1996. Potrivit art. 37 din Legea nr. 64/1995, de la data deschiderii procedurii nu mai pot fi adăugate dobânzi și penalități la creanțele D.G.F.P. intrucat:

- creanțele D.G.F.P. nu sunt garantate, fiind creanțe chirografare;
- prin planul de reorganizare nu s-a făcut nici o derogare de la regula neadăugării de dobânzi și penalități;
- prevederile art. 60 alin. 7 din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat prin O.G. nr. 38/2002, nu sunt aplicabile în cazul SOCIETATII X deoarece actul modificator prevede că procedurile deschise până la data intrării in vigoare a ordonantei vor continua să fie administrate conform prevederilor legale anterioare modificarilor aduse Legii nr. 64/1995;

- Legea nr. 64/1995 are caracterul unei norme juridice speciale în raport cu cele ale O.G. nr. 92/2003, prevăzute în actul fiscal ca temei de calcul al

accesoriilor, deci primează aplicarea art. 37 din Legea nr. 64/1995 în raport cu art. 116 și 118 alin.(4) din O.G. nr. 92/2003;

-art. 37 din Legea nr. 64/1995 nu face diferențiere cu privire la creanțele statului și cele ale celorlalți creditori chirografari, interzicând adăugarea de dobânzi și cheltuieli la orice creanțe chirografare.

**II. Prin Deciziile nr. 378 – 1, 64, 73, 84, 94, 104, 113, 131, 140, 149, 160, 170, 180, 190, 230, 236, 243, 248 și 255 din data de 27.07.2006 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, emise de Biroul Administrare Contribuabili Mari, au fost stabilite, pentru perioada 01.01.2006 – 30.06.2006, majorări de întârziere în suma totală de 55.298 lei aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținute de la asigurați.**

Organul fiscal teritorial a emis deciziile de mai sus, în temeiul art. 86 lit. c) și art. 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

**III. Având în vedere susținerile societății contestatoare și ale organului fiscal teritorial, documentele existente la dosarul cauzei, precum și legislația în vigoare pe perioada de calcul a accesoriilor și la data emiterii deciziei, se rețin următoarele:**

**Prin cauza supusă soluționării Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă este legală măsura organului fiscal de a calcula obligații fiscale accesorii pentru perioada 01.01.2006 – 30.06.2006, în condițiile în care în această perioadă societatea se afla în reorganizare judiciară.**

**In fapt**, din anul 1996 SOCIETATEA X Roman se află în procedura de reorganizare judiciară reglementată de Legea nr. 64/1995, cu o perioadă de întrerupere de 180 de zile începând cu data de 12.10.2000, data publicării H.G. nr. 871/2000 privind transferul acțiunilor deținute de stat la SOCIETATEA X din administrarea FPS în administrarea Ministerului Finanțelor.

Prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. 378 – 1, 64, 73, 84, 94, 104, 113, 131, 140, 149, 160, 170, 180, 190, 230, 236, 243, 248 și 255 din data de 27.07.2006 organul fiscal teritorial a calculat majorări de întârziere în sumă de 55.298 lei pentru neachitarea în perioada 01.01.2006 – 30.06.2006 a contribuției pentru asigurări de sănătate reținute de la asigurați declarate de către societate la organul fiscal teritorial, potrivit Declarațiilor nr.5327/25.06.2004, 5997/26.07.2004, 6812/24.08.2004, 7519/24.09.2004, 8317/25.10.2004, 8729/23.11.2004, 9220/17.12.2004, 701/25.03.2005, 1015/25.04.2005, 1601/25.05.2005, 1945/24.06.2005, 2490/25.07.2005, 2674/17.08.2005, 3320/23.09.2005, 98/15.02.2006, 347/24.03.2006, 519/20.04.2006, 790/24.05.2006, 909/16.06.2006.

**In drept**,

#### Referitor la calcularea obligatiilor fiscale accesorii

Articolul 4 din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală precizează:

“(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere.”

Articolul 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, precizează că se calculează majorări de întârziere pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, iar art.118 alin. (4), numerotat 117 alin. (4) înainte de republicare, prevede că: “Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen, atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment.”

#### Referitor la procedura reorganizării judiciare

Potrivit art. 37 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare, republicată în Monitorul Oficial nr. 608 din 13 decembrie 1999, “Nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate, de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus.”

În legătură cu cele de mai sus este și **Ordinul M.F.P. nr. 1365/2004 pentru aprobarea Deciziei nr. 5 din 22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale pentru aprobarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală, care prevede la punctul 5:**

Art. 117 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 13 și 13<sup>1</sup> din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, coroborate cu prevederile art. 37 și art. 60 alin. (7) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare

"După data deschiderii procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment.

**Penalitățile de întârziere și dobânzile, respectiv majorările de întârziere, după caz, datorate conform prevederilor legale, nu constituie dobânzi sau cheltuieli în sensul art. 37 din Legea nr. 64/1995."**

Față de motivele de fapt și de drept arătate mai sus reținem că pentru obligațiile bugetare neachitate la termen societatea datorează majorări de întârziere, chiar și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară. Invocarea de către petentă a prevederilor **art. 37 din Legea nr. 64/1995** nu este relevantă în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece acest text de lege **se**

**referă la dobânzi și cheltuieli, nu la accesoriile prevăzute de O.G. nr. 92/2003. Acest fapt este susținut de cele precizate prin Soluția de la punctul 5 al Deciziei 5 a Comisiei fiscale centrale aprobată prin O.M.F.P. nr. 1365/2004.**

Ca natură juridică, majorările de întârziere sunt sancțiuni juridice specifice de drept financiar, neputându-se confunda cu dobânda percepută de creditor pentru împrumutul unei sume de bani sau alte cheltuieli, ele reprezintă o sancțiune pentru neplata la termen a unor obligații către stat, fapt pentru care nu există interdicție legală de a fi adăugate creanțelor societății comerciale aflate în reorganizare.

În legătură cu susținerea societății potrivit careia prevederile art. 60 alin. (7) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat prin O.G.nr.38/2002, nu ar fi aplicabile acesteia întrucât aceste prevederi au fost introduse printr-o modificare adusă legii ulterior datei deschiderii procedurii, consideram interpretarea petentei eronată, deoarece **O.G.nr.38/2002 stipulează fara echivoc faptul ca procedurile deschise până la data intrării in vigoare a ordonantei vor continua conform prevederilor legale in vigoare anterioare modificarilor si completărilor aduse Legii nr.64/1995 prin O.G.nr.38/2002, numai din punct de vedere al administrării si lichidării societății**, calcularea accesoriilor aferente obligațiilor fiscale neachitate fiind prevăzută de legea specială, respectiv de O.G.nr.92/2003, republicată, așa cum s-a arătat în drept.

În ceea ce privește afirmația petentei precum că primează aplicarea art. 37 din Legea nr. 64/1995 în raport cu art. 116 și 118 alin.(4) din O.G. nr. 92/2003, aceasta nu poate fi avută în vedere în soluționarea favorabilă a contestației deoarece cele două prevederi se referă la tipuri diferite de obligații care nu se exclud reciproc și ca atare nu se poate formula judecata că art. 37 din Legea nr.64/1995 are caracter special față de art. 115-116 și 121 din O.G. nr. 92/2003.

Având în vedere cele expuse mai sus, măsura organului fiscal teritorial de a calcula majorări de întârziere pentru perioada 01.01.2006 – 30.06.2006 este legală, astfel că urmează a ***se respinge contestația pentru obligațiile fiscale accesorii în sumă de 276.492 lei stabilite prin Deciziile nr. 378 – 1, 64, 73, 84, 94, 104, 113, 131, 140, 149, 160, 170, 180, 190, 230, 236, 243, 248 și 255 din data de 27.07.2006 emise de Biroul administrare contribuabili mari.***